

Want een oud verhaal
heeft niet alles in zich van
onze tijd en een nieuw
verhaal laat vragen open.

Weet je, er zijn
meer dingen te
vertellen dan je
kunt bedenken!

Kees' column

De derde sekse, lieve columnverslinders, ze is van de derde sekse. Geboren in een jongenslichaam maar gevoelsmatig eerder vrouw dan man of eigenlijk iets er tussenin en tegelijkertijd geen van beide. Bent u er nog? In India is nu de Kumbh Mela gaande. Het grootste religieuze feest ter wereld. Vindt in een cyclus van 12 jaar elke drie jaar plaats verdeeld over vier plaatsen en duurt zes weken. Dit jaar in Alahabad. Leden van deze derde sekse, hijra's genaamd, doen voor het eerst mee omdat zij zich verbonden voelen door verhalen in de Ramayana en Mahabharata, de twee belangrijkste eposen van het Hindoeïsme. In vroeger tijden werden zij beschouwd als halve godheden en werd hun zegen gevraagd, vergelijkbaar met de sadhu's, de heilige mannen die alle wereldse zaken hebben afgezworen. Het hoofd van de hijra's (een slordige half miljoen mensen in India alleen) is Laxmi Narayan Tripathi. Ze zet zich via allerlei kanalen in voor transgenders en lhbt-ers. Het is toch wel een heel andere benadering dan die van de verklaring van Nashville. Misschien wordt het tijd om de mens niet meer onder te verdelen in mannen en vrouwen, maar te accepteren dat de mens een mens is...

Kees

50e jaargang nr 6 23 februari 2019

Inhoudsopgave

- 3 Toespraak Arrie van Nierop
- 5 Aandacht Else Lindeboom
- 5 Beleefd en aanbevolen Henk Engel
- 6 Ontmoeting 9 februari Dick Hornberg
- 8 Van Alles & Nog Wat Jo Commandeur
- 8 Uit de kerngroep Corine Bart
- 9 Bethelkapel Ria Emanuel
- 10 Ingeborg Evershuis Jan Evers
- 10 Raad van Kerken Castricum Hanneke Klinkert
- 11 Jan Ruijter Ingezonden door Ina Simoons
- 12 Agenda

Colofon

De KGIJ

Is een oecumenische gemeente ontstaan uit de progressieve r.k. traditie van de jaren zeventig, waar tal van protestanten zich bij aansloten. Ze wil een christelijke gemeente zijn waar geloof en samenleving aan elkaar getoetst worden.

Het Bulletin

Is een informatieblad samengesteld voor en door leden van de KGIJ. Het Bulletin komt uit op de dag van de viering en is los te verkrijgen na de viering voor € 1,00 per stuk. Voor abonnees ligt hun exemplaar klaar of wordt op verzoek toegezonden.

Bijdragen voor het bulletin

Inleveren bij de redactie:
Kees de Boer,
Telefoon: 0251-247560 of
06-30213213.
E-mail: bulletin@kgij.nl

Uiterste inleverdatum

De zaterdag voor de datum van verschijnen, bij voorkeur via e-mail.

De redactie behoudt zich het recht voor, na overleg met de inzender/ster, om bijdragen niet te plaatsen als die naar haar oordeel niet passen binnen de doelstellingen van de KGIJ en het Bulletin.

Redactie

Judith Vleer
Daan Simoons
Kees de Boer
Bernadette Pilanen
Marieke Tromp

Ontwerp voorkant

Redactie Bulletin

Tekening kaft

Woeloem

KGIJ op internet

<http://kgij.nl>

Toespraak

Arrie van Nierop

Wat is dat toch, dat het Joodse volk altijd en overal opnieuw zoveel haat oproept? Zoveel haat dat door de eeuwen heen er altijd opnieuw krachten opduiken die uit zijn op vernietiging van Joden. Natuurlijk denk ik op dit moment als eerste aan de vernietiging van 6 miljoen Joden tijdens de 2e wereldoorlog. De gruwelijkheid van die moord gaat ieder voorstellingsvermogen te boven. Maar Hitler was dus de eerste niet die het Joodse volk hartgrondig haatte.

Lang geleden ging de farao van Egypte hem voor in de moord op alle Joodse jongetjes in het water van de Nijl, uit angst dat het volk zo groot en machtig zou worden dat het Egypte de baas zou zijn. En vandaag staan we stil bij de haat van ene Haman tegen alles

wat Joods is. Als Haman ermee geconfronteerd wordt dat Mordechai weigert voor hem te knielen, wordt Haman woedend. Hij besluit Mordechai uit de weg te ruimen. *Maar, lezen we vervolgens in hoofdstuk 3:6, maar nadat men hem had verteld uit welk volk Mordechai stamde, was de dood van Mordechai alleen hem niet genoeg: vanaf dat moment zon Haman op middelen om alle Joden in Ahasveros' rijk om te brengen, heel Mordechais volk.* Hoort u het? Haman krijgt een hekel aan Mordechai en vervolgens zint hij op middelen om heel Mordechai's volk om zeep te helpen. Alsof een heel volk verantwoordelijk zou zijn voor alle narigheid in de wereld.

Maar nogmaals: hoe komt het toch dat Joden altijd en overal zoveel vijandschap oproepen? Is er sprake van jaloezie vanwege vermeende stereotypes als slimheid, intelligentie en zakelijkheid? Of zit de jaloezie nog dieper en heeft ze te maken met Gods grote voorkeur voor dit volk? Israël als eerstgeborene in Gods grote verbond met de mensheid. Israël als eerste geroepen om Gods bedoelingen met zijn Scheping bekend te maken en voor te leven. Israël: niet voorgetrokken omdat God meer van Israël zou houden dan van andere volken maar Israël als de oudste die dan ook de wijste zou moeten zijn. Maar toch: heeft de haat die het Joodse volk telkens oproept te maken met misplaatste

jaloezie?

De diepgewortelde haat van Haman tegen alles wat Joods is, behoeft nog meer aandacht. Haman staat niet op zichzelf. Van Haman wordt in hoofdstuk 3:1 gezegd dat hij een nakomeling van Agag is. Ooit was deze Agag koning van Amalek. Amalek, aartsvijand van Israël. Niet zomaar een vijand, maar een vijand over wie gezegd dat ze Israël in de woestijn in de rug heeft aangevallen: *Toen u uitgehongerd en uitgeput was hebben ze gewetenloos, zonder enig ontzag voor God, de achterhoede overvallen, waar de zwaksten zich bevonden.* Zo'n vijand is Amalek: geen strijder met open vizier maar geniepig. Achterbaks: de zwakken te pakken nemen. Amalek staat voor een mentaliteit: stiekem gedoe, lafhartigheid. Daarmee staat Amalek lijnrecht tegenover de God van Israël, die altijd weer opkomt voor wie zwak, klein en kwetsbaar zijn.

Het gaat met andere

woorden in Ester 7 om een strijd tussen achterbaksheid en lafheid aan de ene kant en opkomen voor het kwetsbare, het machteloze aan de andere kant.

Helaas is het lot van het kwetsbare en machteloze bij koning Ahasveros niet in goede handen. Ahasveros lijkt een broertje dood te hebben aan visie, hartstocht en gedrevenheid. Hij waait een beetje met alle winden mee: misschien wel hypergevoelig voor de publieke opinie en politieke barometers van zijn tijd. Wie het hardst roept en wie de grootste welvaart in het vooruitzicht stelt, krijgt Ahasveros zomaar aan zijn zijde. Zoals Haman die de Koninklijke schatkist 10.000 talent zilver belooft als de koning akkoord gaat met zijn voorstel om het hele Joodse volk uit te roeien. Zo gaat dat als leiders geen ruggengraat tonen. Dan worden kwetsbare mensen zomaar opgeofferd aan welvaart en vooruitgang.

Maar dan is daar Ester. Godzijdank is Ester daar dan ineens. Ester lijkt in alle opzichten Ahasveros' tegenhanger. Want, wat een kracht, vertrouwen, vastberadenheid straalt ze uit! Hoe bijzonder. Want: Ze is vrouw in een maatschappij waarin mannen meestal de dienst uitmaken. Ze is bovendien vreemdeling aan het hof van Ahasveros. Allemaal redenen om zich bescheiden en terughoudend op te stellen. Het is prachtig om te zien hoe Ester zich inder-

daad bescheiden en terughoudend opstelt. Ze geeft er blijk van hoe ze zich de mores aan het hof van de koning eigen heeft gemaakt. *Majesteit*, spreek ze haar man met gevoel voor verhoudingen aan, *als u mij goedgezind bent en als het de koning goeddunkt, schenk mij en ook mijn volk dan het leven*. Kijk, zegt ze in het vervolg, als we alleen maar als slaven en slavinnen verkocht zouden zijn, dan zou ze de koning natuurlijk niet lastig gevallen hebben. Maar nu staat haar leven en het leven van haar volk op het spel. Dat weegt zo zwaar, dat Ester nu doortastend moet handelen. Ze waagt erop om de koning een bijzondere gunst te vragen. In het vervolg van hoofdstuk 7 krijgt de beschrijving van het etentje bij koningin Ester de carnivaleske trekjes die het bijbelboek Ester zo kenmerken. De grote, belangrijke Haman,

en de knieën Even later een bijna man zich vallen, luchtje is ironie- de randen. Haman even eer- Daar dat nu zo'n wre- Is een een beet- vertelt augustus huis zit. bezit in overge- maar zit.

die een paar hoofdstukken eerder tegenover zijn vrouw had opgescheept over zijn rijkdom, zijn grote aantal zonen en zijn eervolle positie bij de koning, die Haman krimpt hier ineen voor de koning koningin. Hij moet Ester nu op zijn om genade smeken. Stel je voor! wordt Haman het slachtoffer van lachwekkend misverstand. Als Haman voor Ester helemaal laat neer- denkt de koning die even een wezen scheppen dat Haman -o koningin notabene probeert aan te

eindigt tenslotte aan de galg die hij eerder voor Mordechai had opgericht. schrikken we wellicht van. Moet echt zo? Moet boontje nu echt op de manier om z'n loontje komen? dergelijke manier van wraak niet je erg primitief? Abel Herzberg over een Joodse familie, die in 1945 op het terras van achter hun De villa was in de oorlog als joods handen van een bekend NSB-er gaan, die daar ook gewoond had, die nu in een kamp gevangen zit. Zijn vrouw was ziek en de dokter had haar het eten van groene pruimen aanbevolen.

Daar zij wist, dat deze in de boomgaard van de joodse familie groeiden en rijp moesten zijn, zond zij een meisje met het verzoek haar een mandje van de pruimen mee te geven. Zoiets heet een chotspe (brutaliteit). De verontwaardiging erover was dan ook algemeen. Het meisje wordt weggestuurd. Maar mijn vader -zegt Herzberg- zou hebben gezegd: *'Stel je eens voor, dat we in de bittere uren van de oorlog*

erover waren gaan fantaseren hoe we ons na de bevrijding zouden gaan wreken. De een had een bijtjesdag voorgesteld en de ander een andere, nog wredere wraak. Maar het meest succes zou iemand hebben gehad, die precies dat had voorgesteld wat we nu meemaken. Het is vrede. Wij zitten samen in de zon, de vijand zit achter slot en grendel, zijn vrouw is ziek en komt bij ons aankloppen om hulp. Waarom geven we die niet? Waarom wreken we ons niet? Geef de beste pruimen, die je vinden kunt. En wie weet of mijn vader niet gelijk zou hebben gehad? Want de wraak moet zoet zijn en niet bitter.' Aldus Abel Herzberg.

Iets van die humor, van die zoete wraak, van die gein zit ook in bericht over Haman's einde. Dat bericht is geen kwestie van geschiedschrijving maar van humor. Dat blijkt bijvoorbeeld uit de hoogte van de galg die niet zomaar toevallig genoemd wordt. Die hoogte bedraagt 50 el. De uitleggers verschillen van mening over de exacte hoogte maar de schattingen lopen uiteen van een galg van 20 tot 25 meter hoog. Met andere woorden, bespottelijk hoog, lachwekkend hoog. Dit is wat je met recht *galgen-humor* noemt. Zoete wraak.

Aan het begin van hoofdstuk 8 horen we hoe Ahasveros de bezittingen van Haman -de vijand van de Joden- aan koningin Ester schenkt. De koning doet bovendien de zegelring af die hij aan Haman had geschonken en geeft die aan Mordechai. Daarmee mag Mordechai besluiten in de naam van de koning bezegelen. Is dat een kwestie van eind goed al goed? Zullen de bezittingen van Haman en de zegelring van de koning bij Ester en Mordechai vervolgens wel in goede handen zijn? Zullen Ester en Mordechai wel in staat zijn om Gods bedoelingen met zijn Schepping zichtbaar te maken? Slagen zij er wel in om de zorg van de God van Israël voor wie klein en kwetsbaar zijn, voor te leven?

De tijd zal het leren. Helaas is Haman niet de laatste antisemiet van de geschiedenis gebleken. Keer op keer zal het voortbestaan van het Joodse volk bedreigd worden, tot de dag van vandaag. Zoals we ook hoorden in dat bericht van nog geen maand geleden over Michael Jacobs, die aansluitend aan de Auschwitz-herdenking een anti-semitische scheldkanonnade over zich heen krijgt waar de honden geen brood van lusten. Je zou er moedeloos van worden...

Maar dan hopen en bidden we dat er altijd opnieuw mensen -vrouwen, mannen- als Ester op zullen staan en zich sterk zullen maken voor wie klein, kwetsbaar en machteloos zijn. Amen.

Aandacht

Else Lindeboom

Dit is de eerste aandacht in het nieuwe jaar, want in januari was er weinig te melden. Er zullen wel allerlei mensen winterperikelen zoals griep gehad hebben. Maar dat hoeft niet vermeld in de aandacht. Al is het vervelend genoeg. Dat heb ik zelf ook gemerkt.

Maar nu iets heel anders: In oktober hebben Paul en Jeanne Baars gevierd dat zij 60 jaar getrouwd waren. Dat was een fijn feest met heel mooi weer. Toch was er ook toen al van alles aan de hand met de gezondheid van beiden. En nu is het zover gekomen dat Paul woensdag 13 februari opgenomen is in een kleinschalige afdeling voor dementerende bejaarden in Zaandam. Het is goed omdat het voor Jeanne te zwaar werd om voor beiden te zorgen. Maar het is ook erg verdrietig dat zij nu niet meer bij elkaar wonen. Het is de bedoeling dat Jeanne komende zomer in het Zorgcentrum van hetzelfde huis gaat wonen. Dan zijn zij weer dicht bij elkaar. Ik geef hier het adres, want het zou fijn zijn als wij aan Paul en Jeanne met een kaartje laten merken dat wij hen niet vergeten. Het adres van Paul is: Zorgcentrum Nieuw Groenland, Bolksbeek 151, 1509 ED Zaandam. Het adres van Jeanne staat in de ledenlijst. Lieve Jeanne en Paul wij leven met jullie mee en denken aan jullie.

Beleefd en aanbevolen

Henk Engel

Hoe wapent een mens zich in deze tijd tegen alle destructieve neigingen die op het wereldtoneel gehoord en gezien worden. Leiders die niet opbouwen, maar afbreken. Ontevredenheid die leidraad wordt. Politici die daar populistisch op inspelen met verbaal en ander geweld. Je wordt er niet vrolijk van en ziet geschiedenis zich herhalen.

Ik lees nu het boek van Jan Brokken: 'De rechtvaardigen'. Over een Nederlandse en Japanse consul in Litouwen in de jaren dertig en begin jaren veertig. Opkomst van nazi-Duitsland, expansiedrift van de Sovjet-Unie. Opkomst van Jodenhaat en -vervolging, ook op gruwelijke wijze in Litouwen. De bezetting daar door de Sovjet-Unie toentertijd en daarna de inval door de Duitsers. Een vreselijke episode in onze geschiedenis waarvan je toch hoopte dat we daar van geleerd hebben. Je vraagt het je steeds sterker af!

Maar goed de vraag hoe je je daarin staande

houdt!? Bijvoorbeeld door te horen van mensen die daar tegenin gaan. Zoals dat te lezen valt in het boek wat ik noem; dat mensen in zo'n tijd toch andere keuzes maken en daarmee tegenkracht ontwikkelen. En niet zozeer heel doordacht in eerste instantie, maar door het moment. In 'De rechtvaardigen' hebben beide consuls (met steun) een weg gevonden voor Joodse mensen om met een visum via Japan naar (op papier) Curaçao door te kunnen reizen. Zo hebben ze duizenden Joodse mensen gered van vernietiging. Het boek stemt enerzijds somber, anderzijds optimistisch. Het is geschiedenis om van te leren.

En hoe hou ik me staande? Natuurlijk door het nieuws kritisch te volgen, door te proberen door berichten en nieuws heen te kijken. Door een ander geluid te laten horen zoals met de muziek en poëzie met Achterom. Muziek, het samen spelen, de poëzie, de programma's die we zo werkend bedenken en maken. Juist ook dat bedenken, zoeken, vinden en maken geeft me energie. Het geeft mij ruimte om anders tegen dat wereldtoneel aan te kunnen kijken.

Zo ook de verhalen van mensen, wat hen drijft en doet gaan. Die verhalen stemmen vaak optimistisch, maken vrolijk, zetten een ander licht op wat ons bindt. Of het zijn gebeurtenissen, activiteiten tegen de stroom in. Zoals in de Bethelkapel waarvan ik denk dat het zeker bijgedragen heeft aan de omslag eind januari in de

politiek. Of de leuzen van onze (klein)kinderen op het Malieveld in Den Haag. En natuurlijk zijn er de mensen die me lief zijn. Zij dragen bij aan een omgekeerde wereld die nodig is als tegenwicht. Ach ik moet hierbij denken aan een prachtig gedicht van Willem Wilmink wat al jaren met me meereist:

God woont in de Fokke Simonszstraat

*Ik hoorde het van een zeereerwaarde
en hoogbejaarde dominee:
de Here wou met onze aarde
geen één dag langer meer in zee.*

*Al zouden wij hem overstelpen
met eredienst en dankgebed,
het zou geen ene moeder helpen:
er werd een punt achter gezet.*

*Doch zie daar was diezelfde morgen
zo'n rotjoch in de grote stad
een doodziek duiffie aan 't verzorgen
dat hij op straat gevonden had.*

*'Kristus, wat mot je dan? Wat wil je?
Ja, kijk me maar es effe an.
Godsallejeisis beest wat tril je.
Leg nou effe rustig man'.*

*Toen heeft de Heer zijn toorn
bedwongen,
want hij kreeg schik in het geval.
Hij spaarde dus de kleine jongen,
de zieke duif en het heelal.*

Het zijn vaak de kleine verhalen van mensen die zorgen voor die omgekeerde wereld waar je door alle berichten die op ons afkomen zo naar zoekt! Het is een haiku die ik bij verrassing vond in de Volkskrantbijlage van zaterdag 9 februari. Een haiku van Anneke Brassinga gemaakt bij een foto van een geknotte stam:

*Als 't gedicht houtsnijdt
staat de afgehakte boom
erin op en bloeit.*

En... het is natuurlijk stemmen in maart! Niet voor polarisatie, maar voor de verbindende partijen en politici. Toch!?!

Ontmoeting 9 februari 2019

Dick Hornberg
Mede namens Margreet Luitjes en Luus Guillot

In deze ontmoeting stond, zoals al vermeld in de mail aan alle leden, de actualiteit centraal en vooral onze beleving daarvan. Tijdens de voorbereiding hebben wij ervoor gekozen om ons gesprek 'dicht bij huis' te houden. En dat is gelukt. Centraal stond de integratie van mensen uit andere landen in onze samenleving. Uiteindelijk ging ons gesprek vooral over de moeilijke integratie van vluchtelingen en asielzoekers; daarbij kwam vooral de positie van AMA's of AMV's (alleenstaande minderjarige asielzoekers/vreemdelingen) ter sprake. Joke Guillot, dochter van Luus en Ton, was onze gast; zij werkt als docent en mentor bij de Internationale Schakelklas (ISK) van het Kennemer College. Zij heeft met ons haar ervaringen gedeeld en daarbij tal van voorbeelden verteld over de manier waarop de jongeren opgevangen worden en wegwijs gemaakt moeten worden in onze maatschappij. Eigenlijk zou hier beter passen: "in onze samenleving", maar ik merk bij het schrijven dat ik moeite heb om het woord 'samenleving' hierbij te gebruiken; 'samenleving' heeft een betekenis dat mensen en organisaties samen een weg proberen te vinden om te kunnen leven in onze... Helaas kwam uit de verhalen van Joke toch vaak naar voren dat er heel veel mis is met het zo goed mogelijk wegwijs maken van jongeren en, als dat van toepassing is, van hun ouders. Via de ISK worden jongeren gedurende twee jaar ondersteund met Nederlandse taalles en voorbereid om naar het voortgezet of beroepsonderwijs door te stromen. Natuurlijk zijn er heel veel positieve ervaringen, maar het verschil in beginniveau is dermate groot dat die twee jaar vaak niet voldoende zijn om een goede basis voor het vervolg te leggen. Dan is extra ondersteuning vanuit de verantwoordelijke organisaties of vanuit vrijwilligers nodig. Zij constateert dat er steeds minder vrijwilligers actief zijn. En... daarbij komt dat de ervaringen met de organisatie die op grond van de wet als voogd moet optreden voor heel veel jongeren, het NIDOS, volgens Joke niet al te best zijn. De voogden zijn verantwoordelijk voor het welzijn van de jongeren, om hen te beschermen en dus hun belangen te behartigen. NIDOS is een stichting die ervoor zorgt dat alleenstaande jongeren bij gastouders kunnen leven totdat zij 18 jaar zijn en wel of niet duidelijk is of zij wel of niet in Nederland kunnen blijven. De aangewezen voogden van NIDOS blijken in de praktijk moeilijk bereikbaar te zijn en daardoor val-

len jongeren tussen wal en schip. Dan wordt er geen basis gelegd om te integreren en om goed te kunnen functioneren maar een basis om blijvend in een achterstandsituatie te verkeren. Een andere organisatie, INOVA, heeft de taak om vluchtelingen (statushouders) actief te begeleiden om hen in hun nieuwe woonplaats te laten functioneren. Helaas blijkt ook die organisatie die taak niet voldoende op te (kunnen) pakken. INOVA werft ook niet actief vrijwilligers en dat constateren meerdere KGIJ-ers uit eigen ervaring.

Wij hebben ook kort gesproken over mensen die hierheen gekomen zijn om te werken; bijvoorbeeld uit Turkije, Marokko, Suriname of de Antillen. Wij zien dat veel mensen uit die groepen erin slagen om in Nederland een eigen positie op te bouwen, deel te nemen aan het (hoger) onderwijs en een plek op de arbeidsmarkt of binnen de sportwereld te hebben.

Maar er zijn, helaas ook in onze naaste omgeving, voorbeelden van problemen die door een relatief kleine groep mensen veroorzaakt worden; onder andere op straat, school, sportvelden en in het uitgaansleven. Als voorbeelden worden genoemd het recente geweld op straat in Beverwijk en Heemskerk en het bekogelen van bussen met stenen. Die problemen krijgen veel meer aandacht in de media en ook vanuit enkele politieke partijen dan de positieve voorbeelden. Overigens laten de KGIJ-ers zich niet echt beïnvloeden door de publicaties in de media. De eigen beoordeling blijft actief!

Wat kunnen wij, individueel of als groep, zelf bijdragen aan het voorkomen en eventueel oplossen van problemen, zoals Joke die met ons heeft gedeeld? Zelf actie nemen om als vrijwilliger een rol hierbij te vervullen, werd genoemd. Ook het aankaarten van deze problemen bij de lokale politiek werd naar voren gebracht. Waarschijnlijk zijn veel gemeenteraadsleden niet of te weinig op de hoogte van de manier waarop nu de ondersteuning van vluchtelingen plaats vindt. Dus daar ligt wellicht een opening. (Nagekomen informatie: deze problematiek wordt intussen in Beverwijk en Heemskerk besproken; belangrijk om eerst feitelijke informatie te krijgen en dan de huidige praktijk daarbij te leggen.)

Met dank aan Joke kunnen wij terugzien op een interessante ontmoeting, die recht deed aan ons doel om onze eigen ervaringen en beleving van dit onderwerp bespreekbaar te maken.

Tijdens onze ontmoeting hebben wij twee gedichten gelezen; één van Willem Wilmink en één van Trefossa, een Surinaams dichter (pseudoniem voor Henri Frans de Ziel. Beide

gedichten volgen hierna.

De collecte hebben we gehouden voor de Bethelkapel. Weliswaar is de permanente dienst gestopt in verband met het voornemen dat er een nieuw kinderpardon komt, maar de organisatie heeft veel extra kosten gemaakt en onze kleine bijdrage helpt hen, ook symbolisch.

Gedicht Trefossa

Rust

*verstoor niet mijn gedachten nu,
en roep mij niet om ergens heen te zien,
vandaag stuwt mijn hart mij om te gaan
tot aan een stille kreek, ver weg*

*zeg niet dat ik alleen maar weg wil lopen
omdat ik bang zou zijn voor strijd en pijn,
maar 's werelds rumoer heeft mij zo ingesloten,
wat moet ik doen? Mijn bloed wil rust.*

*Daar aan de kreek wil ik dromenland zien,
waar alle dingen zoeter zijn dan hier
en schrikverhalen mij niet meer zullen hinderen.*

*Als ik ben teruggekeerd zal ik wellicht geworden zijn
een beetje beter mens
die kan lachen, slaag kan dragen.*

Gedicht Willem Wilmink

Zat oma maar weer in Turkije

*Ik had zo'n verlangen naar Holland te gaan,
ik wilde zo graag, en ik kreeg het gedaan.
Nu zit ik de dag lang te breien.
Want als je op straat komt, en als je wat zegt,
dan hebben ze haast en verstaan ze je slecht.
Zat oma maar weer in Turkije.*

*Ze eten hier vlees dat een Turk niet vertrouwt.
Er worden zo hoge gebouwen gebouwd,
dat ze eerst nog heel diep moeten heien.
En het weer is zo kil en de huizen zo kaal,
en Achmed, mijn kleinzoon, is veel te brutaal.
Zat oma maar weer in Turkije.*

*Mens, moet je toch zien hoe de Turken hier doen,
ze hebben geen weet meer van eer en fatsoen:
laatst zag ik op straat er een vrijen.
En die moeder van Achmed, die niet meer vast,
die niet meer opstaat voor iedere gast...
Zat oma maar weer in Turkije.*

*Een wiegje moet toch in de woonkamer staan?
Als baby maar kikt, komt moeder eraan:*

zo'n schaap kun je niet laten schreien.
Maar Achmeds klein zusje heeft een
kamer apart,
want de moeders in Nederland hebben
geen hart.
Zat oma maar weer in Turkije.

Van Alles & Nog wat

Jo Commandeur

1. *In wiens schoenen wil je staan en waarom?*
Ik blijf liever in mijn eigen schoen. Bij schoenen van anderen weet je nooit of het past. De ene schoen is te groot, de andere knelt. Af en toe knellen mijn schoenen ook wel, maar ze zijn mij vertrouwd en ik weet hoe ik er op moet lopen.

2. *In welke zin word je geïnspireerd door het christelijk geloof (zoals de KGIJ) of wellicht door een andere levensbeschouwelijke of religieuze stroming?*
Ik geloof niet persé in het christendom, maar mijn geloof zit meer in de gedachte om dicht bij andere mensen te staan, en dat doen wij met de KGIJ. Ik ga graag naar de maandelijkse vieringen van de KGIJ; de woorden en de zang vind ik heel inspirerend. Daarnaast lees ik graag over de oorsprong van het geloof, het is een geschiedenis die als een rode draad door onze levens loopt. Ik vind het heel boeiend om mij daar in te verdiepen.

3. *Heeft een culturele activiteit je wel eens geïnspireerd en zo ja, in welke zin?*
Geen antwoord.

4. *Waar luister je graag naar en waarom?*
Ik luister graag naar klassieke muziek, onder andere pianomuziek en opera. En dan bijvoorbeeld naar de recitals van Chopin. Ik vind het prachtige muziek en heel rustgevend. Als ik een mindere dag heb luister ik graag naar deze muziek, dat doet mij altijd goed!

5. *Welk boek ligt op je nachtkastje?*
Ik lees nooit in bed, dus op mijn nachtkastje zult u geen boek vinden. Wel in de huiskamer, want ik lees graag! Op dit moment lees ik de levensgeschiedenis van Verdi, zijn koorwerken zijn geweldig. Daarnaast lees ik over het leven van Van Gogh, omdat dat mijn favoriete schilder is.

6. *Wat vind je de mooiste plek in je omgeving?*
Op de Noordermaatweg in Heemskerk kom ik graag. Het is een prachtig stukje natuur, met

veel vogel. En die weidse blik, daar geniet ik enorm van. Als het weer het toelaat ga ik met mijn booster op pad, en kom dan vol energie weer terug!

7. *Als het mogelijk zou zijn, welk land zou je dan willen bezoeken?*

Het lijkt mijn ge-wel-dig om naar Antarctica te gaan. Een immens gebied, wit van de sneeuw, hoge bergen, wat moet je je daar nietig voelen. Dat zou een bijzondere ervaring zijn.

8. *Zou je iets verrassends over jezelf willen vertellen?*

Ik hou van tekenen en schilderen, maar waar ik ook aan begin, ik denk altijd dat het nooit zal lukken. "Dat wordt nooit wat", denk ik dan. Maar als mijn tekening of schilderij dan uiteindelijk af is, vind ik het resultaat nog regelmatig verrassend goed!

9. *Wat is je levensmotto?*

Ik probeer te genieten van de kleine dingen. In mijn achtertuin zie ik veel vogels, ik geniet van de bloemen en de planten. En als het zonnetje er eenmaal doorkomt kan ik daar heerlijk zitten. Maar ook de duinen, de natuur en de dieren die daar lopen vind ik prachtig.

10. *Aan welke KGIJ-er wil je deze rubriek doorgeven en waarom.*

Ik heb heel veel mensen gebeld en benaderd, maar helaas geen kandidaten gevonden. De mensen die ik sprak hebben de rubriek al gedaan of willen er liever niet aan meewerken. Dus ik kan het stokje helaas niet doorgeven. *Inmiddels heeft Kees de Boer het stokje gevonden en opgepakt (red.)*

Uit de kerngroep

Corine Bart

De kerngroep kwam op 8 februari bij elkaar ten huize van Bernadette Pilanen. Naast bespreking van de laatste viering en de komende ontmoeting, besteedden we vooral tijd aan de invulling van de komende ledenvergadering. In een aparte bijeenkomst hadden Ina en Corine de financiën van 2018 al met penningmeester Peter van Tongeren doorgenomen. Dit liet zelfs een klein positief resultaat zien. Daarover hoeven we ons geen grote zorgen te maken. Welk thema zouden we aan de orde stellen in die ledenvergadering als er geen ingrijpende beslissingen genomen moeten worden? Doen we een heel korte vergadering met de verplichte onderdelen of gebruiken we de tijd nog nuttig als we toch allemaal bij elkaar

zijn? Is er een spreker te vinden, die ons tot nadenken en wellicht discussie stemt? We gaan er mee aan de slag de komende weken. De datum voor de ledenvergadering schuift op naar 27 maart. Op de aanvankelijk geplande datum van 3 april bleek het koor graag te willen repeteren voor de paasviering.

De vastenmaaltijden, georganiseerd door de Raad van Kerken, gaan binnenkort weer van start. De eerste al op 6 maart in Wijk aan Zee, de laatste in Heemskerk op 10 april. Het zou mooi zijn als enkele KGIJ-leden de maaltijden in de andere kerken bijwonen. Hiertoe wordt

het schema via de nieuwsbrief verspreid en liggen er intekenlijsten bij de ontmoetingen en vieringen op tafel. Het is goed om elkaar te blijven spreken en zien. Zo ontvangen wij zelf altijd veel gasten van de kerken op onze 'beurt', dit jaar op 3 april. Ook in de afsluitende viering van de gebedsweek voor de eenheid van kerken waren er gasten in onze eigen viering te verwelkomen; een mooi blijk van oecumene.

Bernadette was nog enthousiast over het bezoek aan de Bethelkapel in Den Haag. Ze had willen voorstellen om daar door de KGIJ een viering te laten houden, maar de actualiteit in het debat over het kinderpardon heeft dit achterhaald; het gezin is weer thuis in afwachting van een verblijfsvergunning.

De nieuwe samenstelling van de kerngroep moet nog in diverse registers worden doorgevoerd. De Kamer van Koophandel heeft nu de juiste bestuurders in de stukken staan, maar ook de contactpersonen voor bijvoorbeeld De Stut zijn gewijzigd. We werken eraan om dit zo snel en goed mogelijk te regelen en zo nodig kennismakingsgesprekken te plannen. Na het delen van lief en leed (Ina is in afwachting van hun eerste kleinkind) gaat ieder weer huiswaarts.

Op 8 maart is de volgende kerngroepvergadering. Zijn er vragen of opmerkingen voor ons? Mail naar secretaris@kgij.nl

Bezoek aan de Bethelkapel te Den Haag

Ria Emanuel

In de voorbereiding van onze viering van 23 februari, waarin ds. Arrie van Nierop de toespraak houdt, kwam het kerkasiel ter sprake. Hij vertelde dat hij vrijdag de 25ste januari voor

de 2e keer een dienst/viering zou leiden in de Bethelkapel. Zo besloten wij, Bernadette Pilaanen en Ria Emanuel, richting Den Haag te gaan om daar ook aanwezig te zijn. Met de plattegrond en de trein- en tramverbindingen, verzorgt door Kees, gingen wij op pad. Even een toelichting over wat zich heeft afgespeeld sinds de 26ste oktober 2018. Er is sinds die datum kerkasiel verleend aan de familie Tamrazyan uit Armenië. Gestart in Katwijk en later overgenomen door de Protestantse Kerk van Den Haag. Deze familie woont al bijna ne-

gen jaar in ons land. In de tussentijd willen de diverse kerken een discussie opgang brengen om de rechten van het kind te beschermen en zo het kinderpardon weer ter sprake brengen. Om ze deze bescherming te bieden moet er continu samenkomsten zijn 24 uur per dag en alle dagen van de week.

Daar aangekomen moesten wij aan bellen, onze namen bekend maken en vertellen waar we vandaan kwamen voordat wij toegang kregen. Dit gaf al aan hoe zorgvuldig de vrijwilligers handelden. Het was een bijzonder samenzijn. Met elkaar gezongen, psalmen werden voorgelezen, zowel de bewerking van Huub Oosterhuis als uit de bijbel, gedichten van Karel Eykman en werken van de schilder Henk Pietersma getoond. Al met al duurde het samenzijn twee uur. Het was goed en fijn om met elkaar als christenen invulling te geven aan waar wij voor staan. Wat voelden wij ons verbonden met elkaar.

Intussen is de regering overstag gegaan en wordt door hen het kinderpardon uitgevoerd. Petje af voor de vele vrijwilligers en voorgangers die doorgingen met het verhaal uit te dragen. Op ons heeft dit alles diepe indruk gemaakt.

Het Ingeborg Evers Huis

Jan Evers

Van verschillende kanten werd ik erop gewezen dat het Ingeborg Evers Huis al een poosje niet in beeld was bij de KGIJ. Dat resulteerde onder andere in een collecte in de viering van januari en een aansporing naar mij om een stukje te maken voor het bulletin. De laatste berichtgeving op deze plaats betrof de oprichting van de ANBI instelling 'Stichting Ingeborg Evers Fonds', nu circa één jaar geleden. Dit, na 13 jaar privé werk voor de armste kinderen in Cambodja.

Op kerstmorgen werden wij verblijd met foto's van de kerstviering in het Ingeborg Evers huis.

Het mag genoegzaam bekend zijn dat het Ingeborg Evers Huis een aula is van het Don Bosco Centrum in Poipet-Thailand. Het is op mijn initiatief gebouwd en Linda en ik hebben het in 2005 geopend, één jaar na het overlijden van mijn dochter Ingeborg.

Links boven het podium hangt een grote foto van Ingeborg

Op dit moment krijgen circa 500 kinderen op het centrum scholing. Geboden wordt een totaal pakket van basis-, middelbaar- en beroepsopleiding. Armoede is een belangrijk toelatingscriterium. Circa 100 kinderen verblijven in het internaat, veelal wezen of half-wezen. Zij

mogen er blijven totdat ze zelfstandig kunnen functioneren in de samenleving. Op dit moment steunt het Ingeborg Evers Fonds 16 van de armste kinderen om het mogelijk te maken de opleiding te blijven volgen. Wij kennen deze kinderen persoonlijk. De gezinnen waaruit zij komen (voor zover daar nog sprake van is) worden begeleid door een maatschappelijk werkster die voor een deel van haar inkomen op de loonlijst van het fonds staat.

14 van de 16 sponsorkinderen, aanwezig in de kerstviering.

De afgelopen jaren hebben Linda en ik het project jaarlijks bezocht. Deze winter is het er niet van gekomen, wegens verkoop van ons huis en op handen zijnde verhuizing. Volgende winter hopen wij het project weer te mogen bezoeken, zo mogelijk samen met mijn zoon Rob die deel uitmaakt van het bestuur. Zo hopen wij het stokje te zijner tijd over te kunnen geven.

Raad van Kerken Castricum

Hanneke Klinkert

Bezig met Genesis door ds. Dick van Arkel. Een leerhuis bij het scheppingsverhaal. De essentie van het leerhuis, zoals dat voortkomt uit de Joodse traditie, is met elkaar om de tafel rond de Schrift. Samen met de vinger bij de Bijbeltekst, heel nauwkeurig lezen, nadenkend en pratend over wat er in de tekst nu precies gezegd wil worden.

Veel gezichtspunten komen tot leven door de tekst van het scheppingsverhaal vanuit het Hebreeuws te lezen en te vergelijken met de scheppingsmythen van de Babyloniërs of de filosofie van de oude Grieken. In twee uur wordt de Bijbeltekst gelezen in een vertaling die dicht bij de Hebreeuwse Bijbeltekst staat met uitleggende kanttekeningen of commentaar van de rabbijnen. Hoe verhoudt zich dit oude, Bijbelse verhaal tot de (post-)moderne verhalen van onze tijd? De leerhuisbijeenkomsten worden gehouden op: dinsdagmiddag 5, 12, 19 en 26 maart 2019 in het

Parochiecentrum in Castricum van 14.00-16.00 uur. Bijdrage: € 5 (inclusief koffie/thee)

Hadewijch

Hadewijch is een compositie van Heleen van Els uit 2015 voor koor, viool, accordeon, contrabas en slagwerk. Het is gebaseerd op vijf gedichten van Hadewijch. We weten weinig over wie Hadewijch was. Zij leefde in de 13^e eeuw en was ongetwijfeld van goede afkomst. Als dichteres en mystica was zij zowel met Latijnse theologische teksten als met de traditie van minneliederen vertrouwd. Voor een vrouw was dat in die tijd op zich al uitzonderlijk. Haar talenkennis getuigt van grote eruditie. Naast het Diets beheerste zij ook het Frans en Latijn. Inmiddels zijn zo'n 20 van de 45 gedichten (of liever: liederen) door musicoloog L.P. Grijp herleid tot melodieën van troubadours; enkele zijn gregoriaans. Heleen van Els heeft gedichten gekozen waarvan de muziek nog niet ontdekt is en die op muziek gezet. Haar voorkeur ging uit naar rondelen (=dansliederen) waarbij ze volksmuziek als stijl koos, omdat die immers uit oude tijden is gevormd en ook refereert aan oude dansstijlen. De liederen worden in het Middelnederlands gezongen. Datum: zondag 10 maart 2019 in de Dorpskerk te Castricum om 15.00 uur. Bijdrage: € 3 (inclusief koffie/thee)

Braamboslezing door Marietje Beemsterboer. Al sinds de oprichting in 1988 is het islamitisch basisonderwijs in Nederland een bron van discussie. De ontwikkeling ervan heeft de afgelopen dertig jaar niet stilgestaan en

geeft aanleiding tot nieuwe inzichten. Toch worden in de discussie al jarenlang dezelfde argumenten gebruikt. Marietje Beemsterboer onderzoekt in haar promotieonderzoek hoe de verschillende islamitische basisscholen vandaag de dag vormgeven aan hun identiteit en hoe zij daarin verschillende maatschappelijke debatten over islam afwegen. Op basis van haar proefschrift stelde zij dat islamitische basisscholen steeds meer aandacht hebben voor de maatschappelijke context binnen hun beleid en bovendien goed kunnen zijn voor de integratie van moslims in de samenleving. Tijdens de lezing zal Marietje haar onderzoek en resultaten kort toelichten. Marietje vindt het fijn om haar lezing aan te passen op uw vragen en vraagt iedereen die zich aanmeldt daarom een vraag te mailen naar het secretariaat: rvkcastricum@ziggo.nl
Datum: zondag 24 maart 2019 in de Dorpskerk te Castricum om 15.00 uur. Bijdrage: € 3 (inclusief koffie/thee)

Jan Ruijter

Donderdag 28 februari komt drs. Ko Schuurmans uit Krommenie spreken over pastor Jan Ruijter (1940-2017) bij het Historisch Genootschap Midden-Kennemerland.

Jan Ruijter stond in de IJmond bekend als de kapelaan van de St. Jozefkerk, die begin jaren '70 met zijn "beatmissen" honderden mensen naar de Laan der Nederlanden wist te trekken en op een moderne en eigentijdse wijze het evangelie probeerde te verkondigen. Na het verbreken van de celibaatsbelofte werd hij officieel door de bisschop van Haarlem uit zijn priesterambt ontzet, maar met zijn enthousiaste aanhang stichtte hij de Kritische Gemeente IJmond, een basisgemeente die in de Vrededorstkerk bijeenkwam. In de 80-er jaren trok Jan naar de Mozes- en Aäronkerk aan het Waterlooplein in Amsterdam en hield zich daar bezig met opvang van daklozen, buitenlanders en andere slachtoffers van de moderne maatschappij. Jan was een bevolgen mens die getracht heeft om de christelijke boodschap naar de eigen tijd probeerde te vertalen.

Agenda maart

wo	6	19:45	Koorrepetitie	De Stut
vr	8	13:30	Kerngroepvergadering	Ina Simoons
za	9	19:15	Ontmoeting	De Vrijburcht
wo	13	18:00	Eetcafé	De Stut
		19:30	Vrouwengroep	De Stut
		19:45	Koorrepetitie	De Stut
wo	20	19:45	Koorrepetitie	De Stut
za	23	19:15	Viering	De Vrijburcht

april

wo	3	19:45	Koorrepetitie	De Stut
za	6	19:15	Ontmoeting	De Vrijburcht
wo	10	18:00	Eetcafé	De Stut
		19:30	Vrouwengroep	De Stut
		19:45	Koorrepetitie	De Stut
vr	12	13:30	Kerngroepvergadering	Go Stavenuiter
wo	17	19:45	Koorrepetitie	De Stut
za	20	19:15	Paasviering	De Vrijburcht

mei

wo	8	18:00	Eetcafé	De Stut
		19:30	Vrouwengroep	De Stut
		19:45	Koorrepetitie	De Stut
vr	10	13:30	Kerngroepvergadering	Will van 't Hof
za	11	19:15	Ontmoeting	De Vrijburcht
wo	15	19:45	Koorrepetitie	De Stut
wo	22	19:45	Koorrepetitie	De Stut
za	25	19:15	Viering	De Vrijburcht